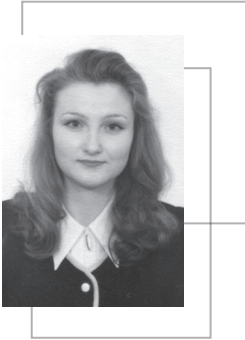

ЗМІСТ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

УДК 81'2

Т. А. ШОВКОВА

старший викладач

(Академія адвокатури України)

Стаття присвячена питанням змісту граматичних компетенцій в контексті підготовки майбутніх перекладачів.

Ключові слова: *граматична компетенція, перекладацька компетенція, комунікація, медіація, зміст навчання.*

GRAMMAR CONCEPT FOR THE FUTURE
INTERPRETERS / TRANSLATORS

Shovkova, T. A.

Received: 28 Mar 2014.

Найбільші проблеми при навчанні іноземної мови у студентів викликають ті поняття і явища іншомовної культури, які не мають еквівалентів у рідній мові або їхні фони не збігаються. Такі поняття або не підлягають перекладу, або переклад не співвідноситься ні з яким поняттям у свідомості студента, оскільки він не закарбований у його досвіді, а відтак зміст повідомлення повністю втрачається.

У теорії та практиці підготовки майбутніх перекладачів набуто чималий досвід. Предметом спеціальних наукових досліджень були такі аспекти: формування перекладацької компетентності (І. Алексеєва, Л. Бархударов, В. Комісаров, Л. Латишев); формування соціокультурної компетентності (О. Бирюк, І. Закір'янова, Д. Іщенко, С. Шукліна); формування комунікативної компетентності (С. Зенкевич, Р. Міловідова, Л. Мітіна); використання інформаційних технологій у навчальному процесі (А. Верлань, Т. Гуменникова, Н. Єлухіна, К. Карпов, Л. Карташова, С. Нальотов, Л. Романишина, О. Трофимов, О. Царенко та ін.); навчання граматичних категорій у цілому (О. Біляєв, Є. Голобородько, С. Караман, І. Олійник, Н. Пашковська, М. Пентилюк, К. Плиско,

Л. Скуратівський, В. Аракін, І. Бім, В. Немсер, М. Томпсон) та категорії модальності зокрема (О. Доценко, О. Іванова). Однак проблема моделювання змісту граматичної компетенції майбутніх перекладачів у контексті інших компетенцій потребує окремих уточнень та корективів, що зумовлює актуальність публікації.

Мета статті – окреслити зміст граматичної компетенції майбутніх перекладачів у контексті інших компетенцій.

Завдання дослідження: 1) дослідити поняття перекладацької компетенції в інтерпретації сучасного лінгводидактичного дискурсу; 2) визначити зв'язок граматичної компетенції з комунікативною, лінгвістичною, стилістичною, соціокультурною, стратегічною компетенціями.

Діяльність перекладача виявляється у здійсненні двомовної опосередкованої комунікації, яка реалізується в уміннях переключатися з однієї мови на іншу; здатністю утримувати в пам'яті різного обсягу мовленнєві продукти; швидкістю формування і формулювання висловлювання; толерантним ставленням до співрозмовників з різним соціальним статусом і рівнем володіння мовою [10, 1].

Перекладач має бути «здатним на рівні світових вимог ефективно здійснювати поліваріативні функції перекладацького сервісу в мінливих умовах розвитку ринку інтелектуальних послуг» [5, 2]. Саме ця здатність забезпечується цілою низкою професійних компетенцій майбутнього перекладача.

Під поняттям *компетенції* будемо розуміти наперед задані вимоги до освітньої підготовки, сукупності знань, способів діяльності, коло повноважень, досвіду,

якостей особистості; це складна, інтегрована, багатоаспектна якість особистості. *Компетентність* – уже існуюча якість, реальна демонстрація набутих знань і відповідних умінь та навичок людини як суб'єкта професійної діяльності, володіння відповідною(ими) компетенцією(ями) й здатність їх застосувати у відповідних професійних ситуаціях [2, 58].

Питання складу професійних компетенцій майбутніх перекладачів було неодноразово предметом дослідження науковців. Зробимо спробу провести аналіз науково-теоретичних джерел з проблем визначення змісту професійних компетенцій майбутніх перекладачів та з'ясувати, яке місце посідає граматики серед цих компетенцій.

Логічно буде розпочати огляд проблеми змісту професійних компетенцій майбутніх перекладачів з перекладацької компетенції. Вироблення дефініції перекладацької компетенції нині перебуває на стадії формування. У сучасному лінгвометодичному дискурсі можна зустріти різні поняття на позначення перекладацької компетенції, зокрема *transfer competence* (компетенція перенесення) [20], *translational competence* (перекладна компетенція) [18; 21], *translator competence* (компетенція перекладача) [16; 19], *translation performance* (виконання перекладу) [22]. Проте останнім часом усталеним є поняття перекладацька компетенція [9], яким ми і будемо оперувати у нашому дослідженні.

Проаналізувавши низку наукових позицій щодо визначення поняття професійної компетенції майбутніх філологів, найбільш повним нам видається визначення Т. Ганічевої, яка під поняттям

професійно-орієнтованої *перекладацької компетенції* майбутніх філологів розуміє здатність реалізовувати перекладацьку практику в різноманітних умовах мовленнєвого спілкування, що передбачає оволодіння майбутніми філологами сукупністю знань, навичок та вмінь, які б забезпечували формування у студентів готовності до успішної професійної діяльності та міжкультурного спілкування [4, 6].

О. Пизіна, вивчаючи досвід зарубіжних науковців у сфері дослідження проблеми змісту перекладацької компетенції, виділяє комунікативну компетенцію; мовну компетенцію; стилістичну компетенцію; текстотворювальну компетенцію; культурну компетенцію як сукупність знань про культуру носіїв цих мов; інструментальну компетенцію як сукупність умінь і навичок, які дають перекладачеві змогу використовувати різноманітні допоміжні засоби; психофізіологічну, або установлювальну, компетенцію; міжособистісну компетенцію; організаторську та організаційну компетенцію; прагматичну компетенцію; креативну компетенцію й компетенцію винахідливості [9].

О. Мацюк визначає лінгвістичну компетенцію (лексика, граматики, фонетика, орфографія); комунікативну компетенцію (аудіювання, говоріння, читання, письмо); соціокультурну компетенцію (лінгвокраїнознавчу, соціологічну, загальнокультурну); професійно-перекладацьку компетенцію (професійні уміння та навички, професійні якості перекладача); інформаційно-технологічну компетенцію (комп'ютерна грамотність, інформаційна культура) [8, 7]. В. Желясков називає лінгвістичну, соціокультурну, соціально-психологічну, перекладацьку та інформаційну компетенції [5, 10],

лінгвістичну, соціокультурну, психологічну й інформаційну компетенції [11, 8]. В. М. Комісаров виокремлює п'ять аспектів перекладацької компетенції: мовний, текстотворюючий, комунікативний, технічний, а також особистісні характеристики перекладача [7, 326]. С. Кемпбелл – такі складові перекладацької компетенції: особистісну та власне перекладацьку, яка включає мовну компетенцію в мові перекладу (здатність перекладача створювати текст мовою перекладу із дотриманням усіх норм та правил), лексичну компетенцію кодування значення (правильне та повне використання словникового складу мов) і лексичну компетенцію перенесення значення [17].

Отже, проаналізувавши зміст перекладацької компетенції, можемо із упевненістю стверджувати, що в контексті філологічної освіти, майбутні перекладачі повинні оволодіти такими лінгвальними компонентами перекладацької компетенції: *комунікативною (в білінгвальному форматі), мовною, лінгвістичною, стилістичною, соціокультурною, стратегічною.*

Професійна діяльність перекладача становить за своєю суттю професійну комунікацію [11, 10]. У «Загальноєвропейських рекомендаціях з мовної освіти» зазначається, що в посередницьких видах діяльності (зокрема усний та письмовий переклад) користувач мовою покликаний не виражати свої власні думки, а просто діяти як посередник між співрозмовниками, неспроможними зрозуміти один одного прямо. Основними компонентами усної медіації є: синхронний переклад (конференції, мітинги, формальні виступи тощо); послідовний переклад (промови на урочистих зустрічах,

тури з гідом тощо); неформальний переклад: мови закордонних відвідувачів у рідній країні; мовлення носіїв мови за кордоном; у соціальних і трансактивних ситуаціях для друзів, членів сім'ї, клієнтів, іноземних гостей і т.д.; підписів, меню, записок і т.д. Основними компонентами письмової медіації є: точний (дослівний) переклад (наприклад, контрактів/угод, юридичних та наукових текстів і т.д.); літературний переклад (романів, драматичних творів, поезії, лібретто і т.д.); передача основного змісту (газетні та журнальні статті); переказ (спеціалізовані тексти для непрофесіоналів) [5].

Як показує аналіз теоретичних праць з проблеми навчання перекладу, «Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти», практика організації навчального процесу з підготовки майбутніх перекладачів, ключовою в цьому процесі є комунікативна компетенція – здатність вирішувати засобами іноземної мови актуальні завдання спілкування в побутовому, навчальному, професійному, культурному житті, уміння користуватися фактами мови і мовлення для реалізації цілей спілкування, це здатність людини адекватно до ситуації спілкування організувати свою мовленнєву діяльність в її продуктивних і рецептивних видах [14, 109].

У підготовці майбутніх перекладачів у плані професійної комунікації необхідно орієнтуватися на рівні C1 і C2 (компетентне вживання мови) «Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти». Отже, майбутній перекладач, повинен: розуміти основний зміст складних текстів до конкретних та абстрактних тем; розуміти фахові дискусії у власній галузі; уміти порозумітися настільки спонтанно

й вільно, щоб вести звичайну розмову з носіями мови без великих зусиль; уміти чітко й деталізовано висловлюватися до широкого спектру тем, висловлювати думку до актуальних питань, обґрунтовувати недоліки й переваги різних можливостей; розуміти широкий спектр складних і довгих текстів, розпізнавати приховане значення; висловлюватись вільно і безпосередньо, без особливих труднощів з підбором слів і виразів; використовувати мову гнучко та ефективно для соціальної, наукової і професійної діяльності; створювати чіткий, добре структурований, детальний текст на складні теми, демонструючи володіння організаційними моделями, засобами зв'язку та об'єднанням елементів тексту; розуміти практично все, що чув або читав; узагальнити інформацію з різних усних та письмових джерел, поєднувати аргументи та думки у пов'язаний текст; висловлюватись безпосередньо, дуже вільно і точно, відрізняючи тонкі відтінки значень навіть у найскладніших ситуаціях.

Грамматика, беззаперечно, є одним із найголовніших чинників, які уможливають процес спілкування і визначають рівень володіння мовою та мовленням. Граматична компетенція – знання мовних засобів мови та навички користування ними [15, 346]. Граматична компетенція може бути визначена як знання і здатність користуватися граматичними ресурсами мови. Граматична компетенція є компонентом мовної компетенції, яка передбачає оволодіння знаннями про системну організацію певної мови і закономірності її функціонування. Інакше кажучи, мовна компетенція – це вміння добирати та вживати мовні засоби відповідно до мети та ситуації спілкування. Мовна компетенція

проявляється в таких характеристиках, як нормативність, правильність, адекватність, логічність, різноманітність мови. На основі такої інтерпретації мовної компетенції, можемо визначити основні характеристики граматичної компетенції майбутніх перекладачів: нормативне та правильне вживання граматичних форм і конструкцій, здатність взаємозамінювати синонімічні граматичні форми і конструкції, адекватність вживання граматичних форм і конструкцій комунікативному наміру (збереження інтенції автора).

При підготовці майбутніх перекладачів у плані граматичної компетенції необхідно орієнтуватися на рівні С1 і С2 (компетентне вживання мови) «Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти». Отже, майбутній перекладач, повинен: демонструвати відносно високий ступінь граматичного контролю, не робити помилок, що ведуть до незрозуміння; здійснювати належний граматичний контроль; виявляти і виправляти випадкові помилки або несистематичні огріхи та незначні порушення у структурі речення (які зрідка можуть траплятися) при поверненні назад; постійно підтримувати високий рівень граматичної правильності; помилки трапляються рідко і вони майже непомітні; здійснювати постійний граматичний контроль складного мовлення, навіть коли в цей час його/її увага спрямована на інше (наприклад, на подальше планування, контроль за іншими реакціями).

У «Загальноєвропейських рекомендаціях з мовної освіти» зроблено акцент на формування знань та навичок оперування *формою* граматичних явищ (морфологічних та морфонологічних форм, синтаксичну організацію слів у речення/

фрази) та їх *змістом* (семантична компетенція) значення граматичних елементів, категорій, структур і процесів). Граматика іноземної мови повинна вивчатися у практичному ключі – з метою оволодіння чотирма видами мовленнєвої діяльності: аудіювання, говоріння, читання, писемного мовлення [3].

Грамматична компетенція майбутнього перекладача не обмежується лише структурно-семантичним рівнем цього поняття. Зміст і цілі навчання граматики значно виходить за межі мовної компетенції.

У визначенні співвідношення граматичного матеріалу, яким повинні оволодіти майбутні перекладачі, з тими видами професійних компетенцій, що складають професіограму перекладача, будемо опиратися на властивості перекладу, визначені Н. Бевз: семіотичні (переклад як перехід з однієї знакової системи в іншу); герменевтичні («зрозуміти – отже перекласти»); семіотико-текстологічні (переклад як операція, яка моделює текст); феноменологічні (осмислення і тлумачення значень тексту); онтологічні (переклад як саморозуміння і самоінтерпретація); культурологічні (переклад як міжкультурна взаємодія, взаєморозуміння); комунікативні (переклад як інтеракція комунікантів) [2, 9].

Грамматика є насамперед складовою *комунікативної компетенції*, оскільки володіння чотирма видами мовленнєвої діяльності (аудіюванням, говорінням, письмом і читанням) є можливим лише за опанування аспектів мови (граматики, лексики, фонетики, орфоепії). Лише граматично правильне мовлення перекладача здатне забезпечити його посередницьку

комунікацію між представниками різних народів.

Граматична компетенція визначає частину змісту *лінгвістичної компетенції*. Спробуємо проаналізувати зміст граматичної складової лінгвістичної компетенції майбутніх перекладачів, зокрема у двох її компонентах – теоретико-лінгвістичному та соціолінгвістичному. Теоретико-лінгвістичний компонент передбачає озброєння студентів знаннями про новітні концепції, актуальні проблеми сучасного мовознавства, формування теоретичних знань із різних розділів мовознавства: фонетики, морфології, синтаксису, теоретичної граматики, функціональної граматики, лексикології, стилістики тощо. Соціолінгвістичний компонент передбачає оволодіння студентами знаннями про мову у зв'язку із соціальними умовами її існування (розрізнення між носіями мови у віці, соціальному статусі, рівні культури й освіти, виду занять) [12, 65].

Граматична складова лінгвістичної компетенції полягає у формуванні міцних науково-теоретичних знань про граматичну систему мови, якою має оволодіти майбутній перекладач. Наприклад, студенти-перекладачі повинні опанувати поняттями категорії модальності, функціонально-семантичного поля, функціонально-семантичного мікрополя, лексико-граматичними референтами категорії модальності в українській та німецькій мовах.

Студенти перекладачі повинні оволодіти навичками використання засобів вираження категорії модальності під час адекватної передачі змістової модальності правових текстів, їх відповідності стилістичним, жанровим особливостям

мови-перекладу, збереженням логіко-граматичного національно-культурного колориту. Граматична складова соціолінгвістичного компонента включає знання про вживання окремих граматичних конструкцій, адекватних комунікативній ситуації, а також стилю та жанру, у межах яких здійснюється спілкування.

Граматична складова має бути важливим компонентом *стратегічної компетенції* – здатність заповнювати у процесі спілкування недостатність знань мови, а також мовленнєвого і соціокультурного досвіду спілкування іноземною мовою [14, 326]. Наприклад, студенти повинні опанувати знаннями функціонально-семантичного поля модальності, розумінням того, що існують варіанти референтів вираження змісту певного мікрополя (це дозволить виявляти гнучкість у доборі граматичних аналогів та еквівалентів під час здійснення перекладу), а також навичками оперування різними граматичними засобами вираження одного й того самого змісту мікрополя модальності, взаємозаміни граматичних засобів у передачі змісту виучуваних мікрополів модальності.

Соціокультурна компетенція є однією із головних у сучасній парадигмі «іншомовної освіти». Під поняттям соціокультурної компетенції розуміють, зокрема сукупність специфічних лінгвокраїнознавчих, соціолінгвістичних, міжкультурних знань, навичок та вмінь, що складають здатність і готовність особистості до міжкультурного діалогу [3, 63]; систему уявлень студента про національно-культурну специфіку мовленнєвої поведінки й здатність користуватися тими елементами, які релевантні для породження та сприйняття мовлення

з погляду носія мови [14, 316], обізнаність студента з національно-культурною специфікою мовленнєвої поведінки, фоновою інформацією про народ, здатність користуватися соціокультурними знаннями, навичками та вміннями для сприйняття та розуміння мовлення [13, 11], оволодіння студентами вербальними та невербальними моделями поведінки, властивими іншим лінгвокультурним спільнотам, через безпосереднє застосування іноземної мови, які прийняті в інших лінгвокультурних спільнотах й усвідомлення через них національно-специфічних особливостей сприйняття світу іншомовними представниками [2, 2]. І, щонайважливіше для підготовки майбутніх перекладачів, це орієнтування на досвід спілкування, який включає соціокультурно прийнятний стиль комунікації, правильну інтерпретацію проявів іншомовної культури, прогнозування моделей сприйняття мовленнєвих актів носіями мови та мовленнєвої поведінки останніх, відсутність культурного шоку, здатність толерантно розв'язувати соціокультурні конфлікти, наявність у свідомості індивіда соціокультурного портрета країни, мова якої вивчається [4, 7–10].

Граматична складова соціокультурної компетенції включає насамперед

навички використання граматичних конструкцій у різних сферах людської діяльності (залежно від типів, стилів мовлення, жанрів текстів). Крім цього, граматична підсистема мови знайомить студентів з логіко-поняттєвою концептуалізацією дійсності.

Отже, аналіз наукових праць з проблем проектування та моделювання змісту професійної освіти майбутніх перекладачів, «Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти», власний досвід викладання дисциплін німецької мови майбутнім перекладачам дав можливість визначити роль та місце граматики у цьому процесі: 1) рівень опанування граматичних знань та навичок майбутніми перекладачами має орієнтуватися на рівні B2, C1, C2 «Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти»; 2) навчання граматики має здійснюватися в парадигмі «іншомовної освіти», в контексті співвивчення іноземної мови та іноземної культури, що дає можливість розглядати граматику за межами лінгвістичної та мовної компетенцій; 3) граматика має інтегрований характер і в контексті підготовки майбутніх перекладачів входить до складу перекладацької, комунікативної, мовної, лінгвістичної, стилістичної, соціокультурної, стратегічної компетенцій.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. *Бахов І. С.* Формування професійної міжкультурної компетентності майбутніх перекладачів у вищому навчальному закладі : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / І. С. Бахов ; Нац. акад. внутр. справ. – К., 2011. – 20 с.

2. *Бевз Н. В.* Переклад як культурний феномен : герменевтико-комунікативний аспект : автореф. дис. ... канд. філос. наук : 09.00.04 / Н. В. Бевз ; Харк. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди. – Х., 2010. – 20 с.
3. *Бориско Н. Ф.* Теоретические основы создания учебно-методических комплексов для языковой межкультурной подготовки учителей иностранных языков (на материале интенсивного обучения немецкому языку) : дисс. ... доктора пед. наук : 13.00.02 / Н. Ф. Бориско. – К., 2000. – 508 с.
4. *Ганічева Т. В.* Методика навчання майбутніх філологів усного англомовного двостороннього перекладу у галузі прав людини : автореф. дис... канд. пед. наук : 13.00.02 / Т. В. Ганічева ; Київ. нац. лінгв. ун-т. – К., 2008. – 24 с.
5. *Желясков В. Я.* Дидактичне забезпечення процесу навчання майбутніх перекладачів на засадах компетентнісного підходу : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.09 / В. Я. Желясков ; Криворіз. держ. пед. ун-т. – Кривий Ріг, 2011. – 20 с.
6. *Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти : вивчення, викладання, оцінювання / Рада з питань співпраці в галузі культури, Ком. з освіти, Від. сучас. мов ; [наук. ред. д-р пед. наук, проф. С. Ю. Ніколаєва ; пер. О. М. Шерстюк].* – К. : Ленвіт, 2003. – 261 с.
7. *Комиссаров В. Н.* Современное переводоведение : учебное пособие / В. Н. Комиссаров. – М. : ЭТС, 2001. – 424 с.
8. *Мацюк О. О.* Формування професійної компетентності майбутніх перекладачів засобами інформаційно-комунікаційних технологій : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / О. О. Мацюк ; Хмельниц. нац. ун-т. – Хмельницький, 2011. – 20 с.
9. *Пизіна Є. В.* Поняття перекладацької компетенції у зарубіжних науково-педагогічних виданнях [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/pfto/2011_21/files/P2111_20.pdf
10. *Підручна З. Ф.* Формування професійної комунікативної компетентності майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки : автореф. дис... канд. пед. наук : 13.00.04 / З. Ф. Підручна ; Терноп. нац. пед. ун-т ім. В. Гнатюка. – Т., 2008. – 22 с.
11. *Рогульська О. О.* Педагогічні умови формування професійної компетентності майбутніх перекладачів засобами сучасних інформаційних технологій : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / О. О. Рогульська ; Вінниц. держ. пед. ун-т ім. М. Коцюбинського. – Вінниця, 2010. – 21 с.
12. *Семенов О. М.* Система професійної підготовки майбутніх учителів української мови і літератури (в умовах педагогічного університету) : дис. ... доктора пед. наук : 13.00.04 / О. М. Семенов. – К., 2005. – 476 с.

13. *Шукліна С. І.* Методика контролю рівня сформованості англomовної соціокультурної компетенції в рецептивних видах мовленнєвої діяльності майбутніх учителів : дис. ... кандидата пед. наук : 13.00.02 / С. І. Шукліна. – К., 2006. – 289 с.
14. *Шукин А. Н.* Лингводидактический энциклопедический словарь / А. Н. Шукин. – М. : Астрель : АТС : Хранитель, 2007. – 746 с.
15. *Engel, U., Tertel, R.* : Kommunikative Grammatik Deutsch als Fremdsprache : die Regeln der deutschen Gebrauchssprache in 30 gemeinverständlichen Kapiteln mit Texten und Aufgaben. München : ludicum Verlag, 1993. S. 346.
16. *Kiraly D. C.* Pathways to Translation / D. C. Kiraly. – The Kent State University Press, 1995.
17. *Towards a Model of Translation Competence / J. Stuart Campbell // Translators' Journal.* – Vol. 36. – № 2–3, 1991. – P. 329–343.
18. *Hansen G.* Success in Translation / G. Hansen. – In Perspectives : Studies in Translatology, 1997. – P. 201–210.
19. *Lay, R.* Grundzüge einer komplexen Wissenschaftstheorie. Band 2. Frankfurt amMain, 1973.
20. *Nord C.* Text Analysis in Translation / C. Nord. – Amsterdam, Rodopi, 1991. – 274 с.
21. *Toury G.* Descriptive Translation Studies and Beyond / G. Toury. – John Benjamins Publishing Co, Amsterdam, The Netherlands, 1995.
22. *Wilss W.* Towards a Multi-facet Concept of Translation Behavior / W. Wilss. – 1989. – № 34. – P. 129–149.

Стаття надійшла до редакції: 28.03.2014.

Рекомендовано кафедрою іноземних мов та перекладу

GRAMMAR CONCEPT FOR THE FUTURE INTERPRETERS / TRANSLATORS

Shovkova, T. A.

Abstract: The article deals with the grammar competence of the future interpreters.

Keywords: grammar concept, translating competence, communication, mediation, content of education.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАММАТИЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНЦИИ БУДУЩИХ ПЕРЕВОДЧИКОВ

Шовкова Т. А.

Резюме: Статья посвящена вопросам содержания грамматической компетенции в контексте подготовки будущих переводчиков.

Ключевые слова: грамматическая компетенция, переводческая компетенция, коммуникация, медиация, содержание обучения.